

***GESELLSCHAFTSRECHTLICHE
TRANSFORMATIONEN VON
WIRTSCHAFTLICHEN SYSTEMEN IN DEN
ZEITEN DER NEO-INDUSTRIALISIERUNG***

Monographie

*herausgegeben vom Doktor der Wirtschaftswissenschaften,
Professor Pasichnyk Yu.*

Verlag SWG imex GmbH
Nürnberg, Deutschland
2020

Verlag SWG imex GmbH

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung

Genehmigt durch die Entscheidung
der Akademie der Wirtschaftswissenschaften der Ukraine

Rezensenten

Doktor Habil der Wirtschaftswissenschaften, Professor Shirinyan Lada
Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Alekseev Ihor
Doktor der Wirtschaftswissenschaften, Professor Khrapkina Valentyna

Gesellschaftsrechtliche Transformationen von wirtschaftlichen Systemen in den Zeiten der Neo-Industrialisierung. Korneev V., Pasichnyk, Yu., Radchenko O., Khodzhaian A. und andere: Collective monograph. Verlag SWG imex GmbH, Nuremberg, Germany, 2020. 714 p.

ISBN 978-3-9819288-3-4

Die Ausgabe ist an Wissenschaftler, Fachleute des Finanzsektors, Lehrer, Studenten und anderen Interessengruppen gerichtet.

Alle eingereichten Materialien werden in der Redaktion des Autors veröffentlicht und selbst die Autoren sind für die Originalität, Gültigkeit, Vollständigkeit und Richtigkeit des präsentierten Textes verantwortlich.

ISBN 978-3-9819288-3-4

© 2020 Verlag SWG imex GmbH
© 2020 Korneev, V., Pasichnyk, Yu.,
Radchenko, O., Khodzhaian, A. und andere

резерву сумнівних боргів; визначення методу нарахування амортизації.

4. Значну зацікавленість має формування облікової політики для цілей управлінського обліку, оскільки управлінський облік забезпечує важливу інформацію, що дозволяє контролювати поточну діяльність господарюючого суб'єкта, планувати його стратегію та тактику, оптимально використовувати ресурси. Формування облікової політики сприяє ефективному використанню фінансових ресурсів та залученню інвестицій для розширення бізнес-процесів.

4.15 Механізм формування облікової політики на основі інформаційної платформи МСФЗ

Подальший розвиток економічних євроінтеграційних процесів, врахування світових тенденцій, створення в Україні підприємств із залученням іноземних інвестицій, їх вихід на міжнародні ринки вимагають докорінних трансформувати національної системи бухгалтерського обліку. Встановлення ділових відносин з іноземними компаніями, вихід суб'єктів господарювання за межі вітчизняного ринку, організація спільних підприємств потребує складання фінансової звітності не тільки за українськими, а й за міжнародними стандартами бухгалтерського обліку¹.

Реформа спрямованого регулювання бухгалтерського обліку та звітності в Україні пов'язана з активізацією використання МСФЗ і їх законодавчим визнанням.

З метою удосконалення системи бухгалтерського обліку в Україні з урахуванням вимог міжнародних стандартів та законодавства Європейського Союзу розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.10.2007 № 911-р було ухвалено Стратегію застосування МСФЗ в Україні².

Сьогодні багато компаній приходять до розуміння необхідності використання МСФЗ. Причинами цього є:

- надання інформації західному інвестору з метою висловлення зрозумілою всьому світу мовою даних бухгалтерського обліку для отримання іноземних інвестицій;
- вихід на міжнародні фінансові ринки;
- надання звітності зарубіжним акціонерам;
- зростання бізнесу, який висуває нові вимоги до фінансової звітності.

Мета, з якої складається звітність за МСФЗ – донести до зацікавлених осіб інформацію про компанію, яка може бути корисною при прийнятті управлінських рішень. Дана мета і визначає значимість процесу формування облікової політики, так як рішення залежить від змісту звітності, яке, в свою чергу, в істотному ступені і визначається обраною обліковою політики.

Організаційно-методичні засади формування облікової політики підприємства, проблемні питання щодо її реалізації в Україні та питання

¹ Косташ Т.В. Формування облікової політики за МСФЗ як стимул ефективного розвитку підприємства. «*Young Scientist*». 2018. № 4 (56). С.134-138

² Стратегія застосування міжнародних стандартів фінансової звітності в Україні, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.10.2007р. N 911-р: [Електронний ресурс]. URL : <http://zakon.rada.gov.ua>

формування облікової політики в умовах застосування МСФЗ висвітлені в наукових розробках вітчизняних учених Ф.Ф. Бутинця, Ю.А. Вериги, Г.Г. Кірейцева, Я. Крупки, Л. Г. Ловінської, Г.Ю. Олійника, М.С. Пушкаря та в монографіях П.С. Житного, М.С. Пушкаря і М.Т. Щирби.

Незважаючи на велику кількість робіт, в яких висвітлені проблеми з регламентації облікового процесу, окремі питання щодо формування облікової політики підприємства залишаються дискусійними і не розв'язані остаточно. Розрив між теорією і практикою формування облікової політики в Україні є доволі суттєвим.

З переходом до ринкових відносин підприємства від жорсткої регламентації облікового процесу з боку держави перейшли до розумного поєднання державного регулювання і самостійності організації в постановці бухгалтерського обліку. Сутність такого підходу полягає в тому, що на основі встановлених державою загальних правил бухгалтерського обліку організації самостійно розробляють облікову політику для вирішення поставлених перед обліком завдань.

Вітчизняна нормативно-правова база регулювання обліку чітко обмежує рівень такої самостійності підприємств шляхом визначення дозволених альтернативних варіантів способів, методів та облікових процедур, які б забезпечували формування повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан підприємства¹.

Потрібно наголосити, що сьогодні керівники вітчизняних підприємств не приділяють належної уваги питанням формування облікової політики. Облікова політика, сформована без повного врахування вимог НП(С)БО 1 та П(С)БО 6, не дає можливості мати цілісну уяву про організацію обліку суб'єкта господарювання. Все це свідчить про підвищення актуальності питань, пов'язаних з розробкою облікової політики згідно вимог міжнародних стандартів фінансової звітності та законодавства Європейського Союзу².

Законодавчі зміни, що відбулися останнім часом у реформуванні бухгалтерського обліку, зробили Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) невідомою частиною національного законодавства. Формування облікової політики, особливо коли МСФЗ застосовуються вперше, вимагає чіткого і професійного підходу. Цей документ є конституцією бухгалтерії і він повинен бути підготовлений на дату переходу та враховувати версію стандартів міжнародних, яка буде діяти на звітну дату. Облікова політика обов'язково повинна містити самостійні та альтернативні облікові рішення і включати в себе загальні положення, політику звітування, а також пооб'єктну політику щодо первісного визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про об'єкти бухгалтерського обліку у фінансовій звітності³.

¹ Король Г.О., Извекова І.М., Ясногор О.О. Сутність поняття «облікова політика» та методичні підходи до його формування в умовах підприємства. *Економіка і суспільство*. 2017. Випуск № 8. С.780-784

² Косташ Т.В. Формування облікової політики за МСФЗ як стимул ефективного розвитку підприємства. *«Young Scientist»*. 2018. № 4 (56). С.134-138

³ Харламова О.В. Трансформація як спосіб підготовки фінансової звітності за МСФЗ. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2015. Випуск 12. Частина 3. С.211-218

Термін «облікова політика» (англ. – «accounting policies») офіційно був введений у міжнародну облікову практику в 1973 році з прийняттям МСБО «Розкриття облікової політики» та МСБО 5 «Інформація, яка підлягає розкриттю у фінансових звітах». З 1997 року чинний новий МСБО 1 «Подання фінансових звітів», виданий на базі попередніх двох стандартів, в якому містяться вимоги до порядку розкриття інформації в облікових політиках¹.

Окрім вищезазначеного документу варто відзначити також МСБО «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та Концептуальну основу до міжнародних стандартів, що містять вимоги щодо розкриття облікової інформації та практичні рекомендації із застосування відповідних принципів та методів в обліку, сприяють гармонізації стандартів бухгалтерського обліку та процедур, пов'язаних із висвітленням облікової політики у фінансових звітах підприємств. У Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку (IAS) 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» під обліковою політикою розуміють певні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності².

У практиці українських бухгалтерів термін «облікова політика» був офіційно запроваджений Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні»³. Відповідно до Закону облікова політика до 2018 року визначалася як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. Наведене у вищезазначеному документі визначення обмежувало призначення облікової політики її використанням лише для цілей формування фінансових звітів, тобто звітності підприємства, яка спрямована головним чином на задоволення інформаційних потреб зовнішніх користувачів.

Але, у чинному Законі з 01.01.2018 р змінилося визначення облікової політики. Оновлене визначення звучить так: облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності (ст. 1 Закону про бухгалтерський облік). Тобто уточнено, що облікова політика використовується і для ведення бухгалтерського обліку.

У 2018 році Радою по МСФЗ були запропоновані чергові поправки до стандарту IAS 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Стандарт обумовлює критерії вибору або зміни облікової політики. Компанії мають право робити це або в результаті переходу на нові вимоги МСФЗ, або якщо зміни дозволять їм надавати користувачам звітності більш якісну фінансову інформацію. Сьогодні, якщо компанія вносить зміни в облікову політику, вона зобов'язана її застосовувати ретроспективно – так якщо б вона завжди її

¹ Міжнародні стандарти фінансової звітності [Електронний ресурс]. URL: <http://www.minfin.gov.ua/news/view/mizhnarodni-standarty-finsanovoi-zvitnosti-versiia-perekladu-ukrainskoiu-movoju-rik?category=bjudzhet>

² Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках і помилки»: [Електронний ресурс]. URL: [http://www.minfin.gov.ua/file/link/394612/file/IAS%2008%20\(ed_2013\)ua.pdf](http://www.minfin.gov.ua/file/link/394612/file/IAS%2008%20(ed_2013)ua.pdf).

³ Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]. : Закон України від 16.07.99 № 996-XIV, редакція згідно із Законом N 2545-VIII (2545-19) від 18.09.2018. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

слідувала - хіба що це не є виправданим з практичної точки зору.

Запропоновані вузькоспрямовані зміни покликані спростити підхід до внесення змін і усунути бар'єри, що заважають забезпеченню корисності фінансової інформації для її користувачів і послідовності застосування стандартів МСФЗ.

У чинних нормативно-законодавчих документах відсутні чіткі вимоги щодо регулювання змісту облікової політики, ступеня деталізації облікової інформації, вибір форми її документального оформлення. Як наслідок, процес розкриття облікової політики у Примітках до річної фінансової звітності не повною мірою відображає її суть та не забезпечує наявність обґрунтування підприємствами змін облікової політики. Це обумовлює виникнення непорозуміння й неузгодженість підходів до формування облікової політики окремими підприємствами на практиці¹.

З огляду на те, що розробка облікової політики належить до компетенції організації виходячи з особливостей діяльності компанії, рівня професіоналізму її фахівців і мінімальних вимог відповідних стандартів пропонуємо 3 моделі формування облікової політики.

МОДЕЛЬ I. Формування облікової політики здійснюється в аспекті підготовки та подання тільки фінансової звітності, тобто розділи політики розробляються за призначенням кожного МСФЗ або параграфів НП (С) БО, які передбачають порядок складання, подання та внесення змін до звітності. У кожному розділі в короткому і доступному для розуміння вигляді описуються основні вимоги кожного стандарту МСФЗ або параграфа НП(С)БО стосовно діяльності організації. Тому питання організації, постановки та ведення бухгалтерського обліку в цьому варіанті облікової політики не розглядаються і повинні представлятися в окремих організаційно-розпорядчих корпоративних документах (положеннях, інструкціях, наказах і т. д.). Такі документи розробляються на підставі Закону про бухгалтерський облік та фінансову звітність та наказу.

МОДЕЛЬ II. Формування облікової політики проводиться тільки для операцій, фактично проведених в організації. Надалі при появі нових операцій або подій, порядок їх відображення вноситься в діючу облікову політику в порядку, передбаченому МСФЗ 8. При цьому в облікову політику включаються розділи, які встановлюють як методи і принципи складання фінансової звітності, так і конкретні методи і прийоми ведення бухгалтерського обліку, в т.ч. організаційно-технічні і методологічні. Такий варіант облікової політики передбачений нормами Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність».

МОДЕЛЬ III (модифікована). Формування облікової політики проводиться в повному обсязі розроблених МСФЗ і розділів НП(С)БО незалежно від наявності в організації тих чи інших елементів обліку та звітності. Така облікова політика рекомендується для груп організацій з консолідованою звітністю.

Проведений аналіз дозволяє зробити висновок, що якщо питанням

¹ Головай Н. М., Ясишена В. В. До питання формування облікової політики як фактора управління діяльністю суб'єкта господарювання [Електронний ресурс]. *Ефективна економіка*. 2018. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6230>

формування облікової політики організацій та експертизи її змісту в ході аудиту присвячено достатню кількість наукових і практичних робіт, то проблематика, пов'язана з розкриттям облікової політики, досліджена недостатньо. Це говорить про те, що в даний час необхідні комплексні дослідження в галузі облікової політики комерційної організації, які б сприяли створенню основи для комплексного підходу до її формування, розкриття і аудиту.

Одним з таких підходів, який і був обраний в якості основного в рамках цього дослідження, є дослідження проблем облікової політики в розрізі її аспектів. Такий підхід стосовно до комерційних організацій дозволяє охопити і розглянути в єдності характерні для них процеси обліку (фінансового, управлінського, податкового, за МСФЗ), виходячи з стратегії організації. В рамках даного підходу долається обмеженість досліджень, які роблять акцент на формування облікової політики для цілей бухгалтерського і податкового обліку, і залишають за межами уваги, інші, не менш важливі аспекти облікової політики.

Проведене дослідження дозволяє стверджувати, що, як правило, провідні вчені і економісти рекомендують складати окремо наказ з облікової політики для цілей бухгалтерського обліку та для цілей оподаткування, але ми вважаємо це питання дискусійним. В дійсності існує ряд факторів, що дозволяють стверджувати, що такий підхід до облікової політики зжив себе, що пов'язано з великими витратами на її формування. Тому доцільно сформувані єдину облікову політику, яка охоплює всі види обліку: фінансовий, податковий, управлінський, міжнародний. Більш того, такий документ дасть можливість застосувати на підприємстві систему діагностики фінансового стану.

Виходячи з вищевикладеного, представляється можливим відзначити, що назріває необхідність сформувати облікову політику, ґрунтуючись на аспектах, розділивши їх на рекомендовані нормативно і ті, що сприяють формуванню ефективної стратегії, але мають не менш важливе значення для зовнішніх і внутрішніх користувачів.

Пропонуємо виділити наступні аспекти облікової політики: бухгалтерський, податковий, методичний, організаційно-технічний, управлінський і міжнародний (рис. 1).

Зауважимо, що методичний, організаційно-технічний і податковий ми віднесемо до нормативно-рекомендованих. Це пов'язано з існуванням їх на законодавчому рівні і їх наявність є обов'язковою. Управлінський і міжнародний аспекти повинні бути представлені в обліковій політиці, що сприяє формуванню ефективної стратегії підприємства. Останнім часом підприємства розробляють системи управлінського обліку і звітності, замовляють дорогі програми з аналізу фінансового стану і трансформації своєї звітності за міжнародними нормами. Але як показує практика, необхідно проводити реформу обліку та звітності на всіх українських підприємствах. Недостатньо мати дані тільки бухгалтерського та податкового обліку, тому що управлінський облік і аналіз і застосування МСФЗ сьогодні формують повну картину про підприємство.

З рекомендованих аспектів облікової політики, значний вплив на бухгалтерський фінансовий облік має методичний аспект.

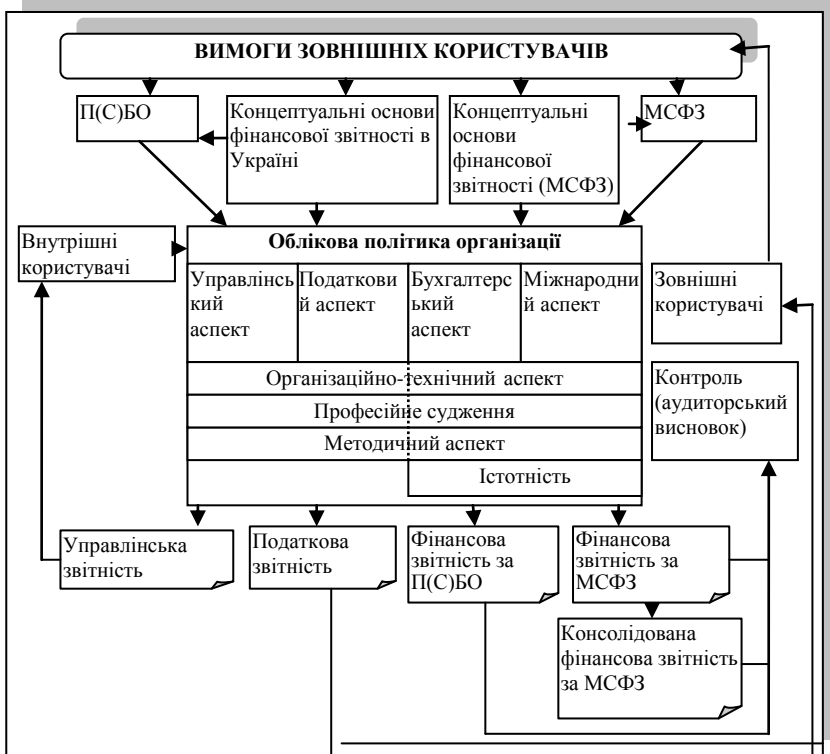

Рисунок 1 - Модель облікової політики організації відповідно до МСФЗ

Джерело: побудовано авторами

В економічній літературі дискусійним є питання про назву аспекту облікової політики, що відповідає за фінансовий облік. Багато авторів виділяють методичний та методологічний аспект облікової політики. Визначаючись з цими поняттями, виділимо наступне:

У «Великому тлумачному словнику сучасної української мови» знаходимо визначення методології як вчення про науковий метод пізнання й перетворення світу, його філософську, теоретичну основу; як сукупність методів дослідження, що застосовуються в будь-якій науці відповідно до специфіки об'єкта її пізнання¹.

Методика (від грец. «шлях через») – сукупність взаємозв'язаних способів та прийомів доцільного проведення будь-якої роботи.

Тому, пропонуємо виділити саме методичний аспект облікової політики, який дозволяє вирішувати завдання фінансового обліку.

Методичний аспект облікової політики визначає способи оцінки об'єктів бухгалтерського обліку, порядок їх обліку для формування фінансових

¹ Великий тлумачний словник сучасної української мови. / Уклад В.Т. Бусел. К., Ірпінь: Перун, 2005. 1728с.

результатів діяльності та оцінки фінансового стану організації. Визначаючи облікову політику, організація повинна розкрити способи оцінки і ведення обліку, які є істотними. Істотність визнається виходячи з умови, що користувачем бухгалтерської звітності без знання про них неможливо достовірно оцінити результати роботи підприємства, скласти уявлення про майновий та фінансовий стан, рух грошових коштів. Ці способи повинні бути розкриті в пояснювальній записці, що входить до складу річної бухгалтерської звітності організації.

Завданнями методичного аспекту є: визначення об'єкта обліку, що підлягає відображенню в обліковій політиці; вибір з наявних способів більш раціонального для організації; визначення впливу обраного способу на бухгалтерську фінансову звітність організації.

При формуванні облікової політики необхідно враховувати і методичні вимоги МСФЗ, тобто: розділи обліку, по яким в стандартах передбачена можливість вибору із альтернативних варіантів; розділи обліку, де порядок відображення господарських операцій суворо регламентований. Якщо неможливо достовірно відобразити окремі факти господарської діяльності у зв'язку з їх протиріччям або неточністю в цьому випадку основою облікової політики має стати професійне судження, що передбачено МСФЗ.

Запропонована модель формування методичних положень облікової політики за МСФЗ представлена на рис. 2.

Формування облікової політики в частині податкового обліку повинно здійснюватися з урахуванням загальних принципів організації податкового обліку, його завдань й критеріїв оцінки якості, процедур корегування даних бухгалтерського обліку з метою оподаткування й визначення баз, способів визначення та сплати податків і платежів до бюджету й позабюджетних фондів. З іншого боку, слід також врахувати аспекти облікової політики, пов'язані з оптимізацією податкових платежів, податковим плануванням¹.

Сьогодні не існує єдиної думки стосовно відображення інформації про облікову політику в частині податкового обліку у складі організаційно-розпорядчих документів підприємства. Деякі автори стверджують, що облікова політика з питань податкового планування може розглядатися як додаток до Положення про облікову політику або оформлятися окремим документом². Ніколаєва С. А. наполягає на розробці окремого наказу про облікову політику для цілей оподаткування³.

На нашу думку цей документ має бути оформлений як частина облікової політики підприємства. В той же час, погоджуємося з думкою авторів, що оформлення облікової політики щодо оподаткування потрібно віднести до виняткової компетенції менеджменту підприємства. Організаційно-технічний аспект облікової політики відповідає за технологію і способи ведення бухгалтерського (фінансового та управлінського) і податкового обліку. До

¹ Питель С. Облікова політика як інструмент податкового планування. Економічний аналіз. 2010 рік. Випуск 6. С.138-140

² Семенова М. В. Учетная политика для целей налогообложения [Електронний ресурс] URL: <http://www.buh.ru>.

³ Николаева О.Е., Шишкова Т.В. Классический управленческий учет. М.: Изд-во ЛКИ. 2010. 400 с.

організаційно-технічної компоненти облікової політики відносяться форми первинної документації з обліку за МСФЗ, форми звітності та Примітки до неї, регламенти документообігу за МСФЗ, а також інші організаційно-розпорядчі документи.

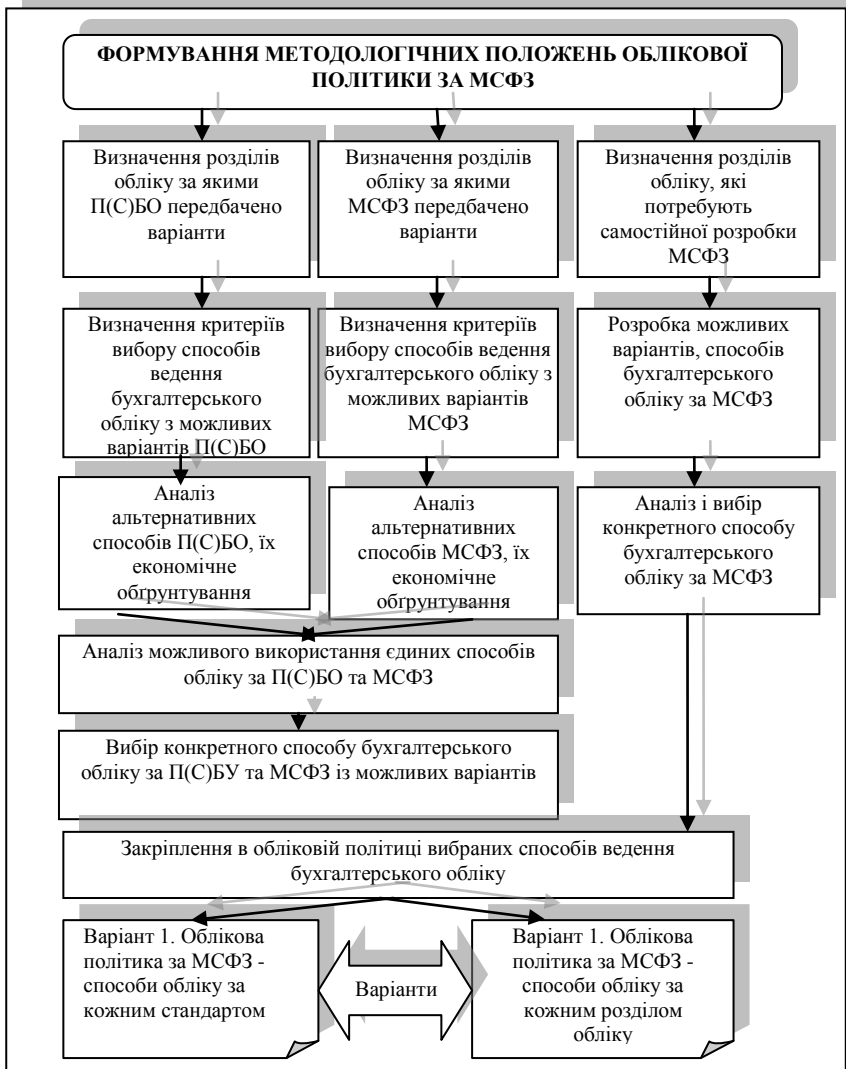

Рисунок 2 - Модель формування методичних положень облікової політики за МСФЗ

Джерело: побудовано авторами

Управлінський аспект формує облікову політику для цілей управлінського обліку, визначаючи оптимальні методи побудови системи управлінського обліку на підприємстві. «Управлінська» облікова політика розглядається з позиції різних завдань, що вирішуються в системі управлінського обліку, зокрема: правила ведення виробничого обліку, бюджетування, формування управлінської звітності для зручності керівників підрозділів, калькулювання собівартості продукції і принципи розподілу непрямих витрат. Так само, на визначення облікової політики для цілей управлінського обліку впливають і наукові уподобання авторів, їх прихильність до тієї чи іншої економічної школи.

Крім цього, необхідно враховувати, що з моменту виникнення управлінського обліку до сьогоднішнього дня його зміст сильно змінився. Це потягло за собою структурну зміну змісту управлінської облікової політики, перетворення її основних аспектів (методичного, технічного та організаційного). У зв'язку з цим, на нашу думку, необхідно уточнити визначення облікової політики, сформованої для управлінського обліку орієнтованого на вимоги МСФЗ, яка повинна носити більш універсальний характер, відповідати вимогам сучасності і відображати зближення української системи обліку і міжнародних стандартів.

Облікова політика, сформована для управлінського обліку – це встановлена підприємством сукупність способів і прийомів ведення обліку та звітності, що забезпечує безперервність і спадкоємність управлінського обліку, покликана забезпечити достовірною інформацією зацікавлених користувачів з метою адекватної оцінки фінансового стану господарюючого суб'єкта.

Процес розробки облікової політики для управлінського обліку, який орієнтований на вимоги МСФЗ, дозволяє знизити витрати на проведення трансформаційних процедур. З позиції аналізу норм українського законодавства в області бухгалтерського обліку і звітності та міжнародних стандартів пропонується механізм уніфікації облікової політики за українськими стандартами і МСФЗ. Для формування облікової політики в управлінській обліково-аналітичній системі на основі інформаційної платформи МСФЗ в основу рекомендується взяти облікову політику, складену за П(С)БО. Далі необхідно проаналізувати її основні положення з позиції реалізації в площині управлінського обліку і спробувати перетворити їх в положення облікової політики для цілей управлінського обліку за МСФЗ, які орієнтовані на професійне судження і, як наслідок, передбачають більшу свободу дій. Механізм даної процедури представлений на рисунку 3.

Міжнародний аспект облікової політики призначений для складання звітності відповідно до МСФЗ і служить потужним інструментом для залучення інвестицій як в Україні так і за кордоном.

Останнім часом проблема вибору оптимальної стратегії, що дозволяє знизити витрати з переходу на МСФЗ набула особливої актуальності для України, яка прагне до ефективної інтеграції в світову економіку. Актуальність обумовлена як зовнішніми, так і внутрішніми факторами. До зовнішніх факторів можна віднести посилення загальносвітових інтеграційних процесів, що супроводжується, з одного боку, конвергенцією стандартів фінансового обліку, і, з іншого боку, прагненням країн захистити свої національні інтереси, в тому числі шляхом збереження конкурентоспроможності своїх підприємств на

світовому ринку. Використання зрозумілих іноземному інвестору стандартів фінансової звітності сприяє зниженню ціни капіталу підприємства. У той же час перехід на нову систему стандартів неминуче спричиняє зростання витрат, пов'язаних з веденням бухгалтерського обліку і, як наслідок, зниження конкурентоспроможності суб'єкта господарської діяльності.

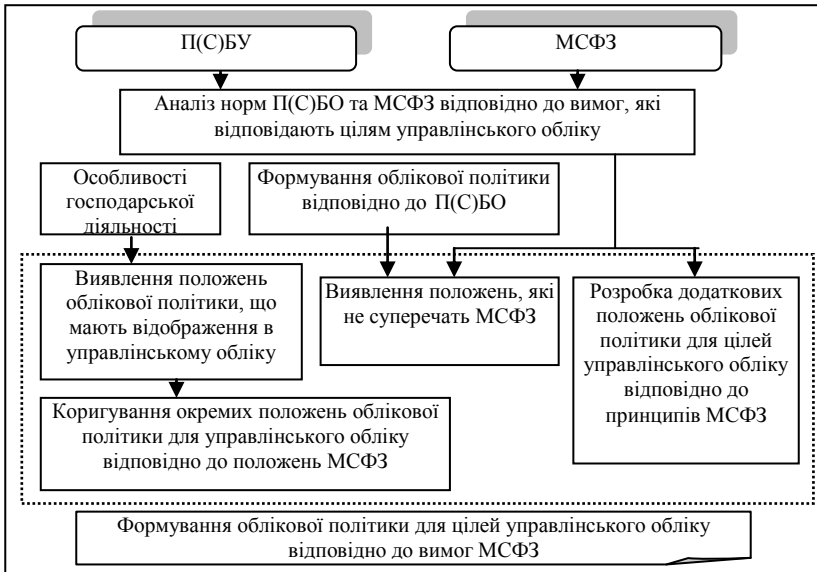

Рисунок 3 - Модель уніфікації облікової політики за МСФЗ та П(С)БО в управлінській обліково-аналітичній системі

Джерело: побудовано авторами

До внутрішніх факторів відносяться прийняті на урядовому рівні рішення про якнайшвидший перехід на МСФЗ певного кола компаній (банків, професійних учасників ринку цінних паперів та ін), які багато в чому не враховують витрати, які будуть змушені нести дані суб'єкти господарської діяльності, а, отже, і вся економіка України в цілому .

Перш ніж приступати до виконання процесу трансформації фінансової звітності відповідно до МСФЗ необхідно ознайомитися з прийнятою обліковою політикою компанії. За результатами аналізу облікової політики повинна бути складена порівняльна таблиця основних положень облікової політики і визначені ділянки обліку, на яких слід сконцентрувати особливу увагу і намітити основні напрямки подальшої роботи.

Перераховані вище аспекти мають бути розкриті в наказі по облікову політику і будуть впливати на показники форм звітності. Проведений нами аналіз дозволяє стверджувати, що будь-який аспект облікової політики відіграє певну роль перед її користувачами, і кожен з них може ознайомитися з тим аспектом, який його зацікавить.

БІБЛІОГРАФІЯ

Акімова Наталія Сергіївна, кандидат економічних наук, професор, професор кафедри фінансів та обліку Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 4.15).

Ачкасова Світлана Анатоліївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри банківської справи і фінансових послуг Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця (підрозділ 1.10).

Бартош Ольга Михайлівна, старший викладач кафедри фінансів та банківської справи Черкаського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи» (підрозділ 3.3).

Бичков Микола Миколайович, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри права Вінницького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету (підрозділ 5.1).

Білуцак Тетяна Миколаївна, кандидат історичних наук, асистент кафедри соціальних комунікацій та інформаційної діяльності Національного університету «Львівська політехніка» (підрозділ 4.7).

Богачька Наталія Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та міжнародних відносин Вінницького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету (підрозділ 2.24).

Богущ Лариса Григорівна, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник відділу досліджень ризиків у сфері зайнятості населення Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН України (підрозділ 2.23).

Бойко Людмила Іванівна, кандидат економічних наук, доцент Херсонського національного технічного університету (підрозділ 4.17).

Бочуля Тетяна Володимирівна, доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України, професор кафедри фінансів та обліку Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 2.26).

Вашай Юлія Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної теорії Національного університету водного господарства та природокористування (підрозділ 2.8).

Верзлюк Юлія Юрївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансових ринків Університету державної фіскальної служби України (підрозділ 1.5).

Войнаренко Михайло Петрович, доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, перший проректор Хмельницького національного університету (підрозділ 2.7).

Волошин Володимир Миколайович, кандидат сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник відділу сівозмін і землеробства на меліорованих землях Національного наукового центру «Інститут землеробства Національної академії аграрних наук України» (підрозділ 2.15).

Гадецька Зоя Митрофанівна, кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри моделювання економіки і бізнесу Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького (підрозділ 2.10).

Гасвий Анатолій Григорович, головний інженер науково-методичного відділу Державної установи «Інститут економіки та прогнозування НАН України» (підрозділ 2.12).

Гамор Андрій Федорович, кандидат біологічних наук, доцент, доцент кафедри плодівовчівництва та виноградарства ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (підрозділ 5.7).

Гамор Федір Дмитрович, доктор біологічних наук, професор, заступник директора Карпатського біосферного заповідника (підрозділ 5.7).

Ганзюк Світлана Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів та обліку Дніпровського державного технічного університету, м. Кам'янське (підрозділ 1.2,1,4).

Ганцяк Михайло Олегович, аспірант Державного науково-дослідного інституту інформатизації та моделювання економіки (*підрозділ 1.5*).

Гнаткович Оксана Дмитрівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри адміністративного забезпечення соціокультурної сфери ВП «Львівська філія Київського Національного університету культури і мистецтв» (*підрозділ 4.9*).

Гнилянська Леся Йосифівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва Національного університету «Львівська політехніка» (*підрозділ 2.3*).

Гончаренко Оксана Григорівна, доктор економічних наук, професор, начальник кафедри економіки та соціальних дисциплін Академії Державної пенітенціарної служби (*підрозділ 5.3*).

Грицько Павло Леонідович, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародної економіки Харківського державного університету харчування та торгівлі (*підрозділ 4.13*).

Гуцаленко Любов Василівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри обліку та оподаткування Національного університету біоресурсів та природокористування України (*підрозділ 4.14*).

Гуцалюк Олексій Миколайович, доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри менеджменту Приватного закладу вищої освіти «Міжнародний європейський університет» (*підрозділ 1.12*).

Даниліна Світлана Олексіївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри загальної економічної теорії та економічної політики Одеського національного економічного університету (*підрозділ 2.13*).

Дем'яненко Наталія Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри підприємництва і права Полтавської державної аграрної академії (*підрозділ 4.5*).

Демченко Оксана Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Вінницького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету (*підрозділ 1.9*).

Дорошенко Олена, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри обліку і аудиту Національного університету водного господарства та природокористування (*підрозділ 2.8*).

Жежерун Юлія Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів та банківської справи Черкаського навчально-наукового інституту ДВНЗ «Університет банківської справи» (*підрозділ 3.3*).

Задворних Сергій Сергійович, кандидат економічних наук, менеджер з питань зовнішньоекономічної діяльності КУ «Інститут міста Дрогобича» ДМР (*підрозділ 1.3*).

Заячківська Оксана Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів і економіки природокористування Національного університету водного господарства та природокористування (*підрозділ 1.14*).

Зомчак Лариса Миколаївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної кібернетики Львівського національного університету імені Івана Франка (*підрозділ 2.18*).

Іванов Сергій Володимирович, доктор економічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук України, Інститут економіки промисловості НАН України (*підрозділ 5.6*).

Камінецький Віталій Вікторович, старший викладач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (*підрозділ 4.1*).

Кліпкова Оксана Ігорівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та соціально-гуманітарних дисциплін Львівського навчально-наукового інституту Державного вищого навчального закладу «Університет банківської справи» (*підрозділ 4.10*).

Ков'ях Гор Іванович, старший викладач кафедри іноземних мов Харківського державного університету харчування та торгівлі (*підрозділ 4.11*).

Коваленко Юлія Олександрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності підприємств Факультету транспорту, менеджменту і

Мельник Андрій Васильович, кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (підрозділ 4.4).

Морозова Ганна Сергіївна, кандидат економічних наук, доцент, докторант кафедри фінансів Харківського національного аграрного університету імені В.В. Докучаєва (підрозділ 3.6).

Мулик Тетяна Олексіївна, кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри аналізу та статистики, Вінницького національного аграрного університету (підрозділ 3.4).

Мулик Ярославна Ігорівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри аудиту та державного контролю Вінницького національного аграрного університету (підрозділ 3.4).

Назаренко Тетяна Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та аудиту ДУ «Житомирська політехніка» (підрозділ 1.15).

Наумова Тетяна Анатоліївна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів та обліку Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 4.15).

Неделіна Любов Романівна, аспірантка кафедри регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом Національної академії державного управління при Президентові України (підрозділ 5.8).

Ольшанський Олександр Васильович, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту ЗЕД Харківського державного університету харчування та торгівлі (підрозділ 4.11).

Паршин Юрій Іванович, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансово-економічної безпеки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (підрозділ 2.17).

Паршина Маргарита Юріївна, кандидат економічних наук, доцент економіки та підприємництва Придніпровської державної академії будівництва та архітектури (підрозділ 2.20).

Паршина Олена Анатоліївна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри аналітичної економіки та менеджменту Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (підрозділ 2.17).

Пасічник Юрій Васильович, доктор економічних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу фінансово-кредитної та податкової політики Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки». Академік Академії економічних наук України (підрозділ 3.1).

Піх Наталія Степанівна, старший викладач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (підрозділ 5.4).

Покатаєва Ольга Вікторівна, доктор економічних наук, професор, проректор Класичного приватного університету (підрозділ 1.16).

Пріхно Ірина Миколаївна, доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансів Черкаського державного технологічного університету. Член-кореспондент Академії економічних наук України (підрозділ 1.11).

Радченко Наталія Геннадіївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного (підрозділ 3.2).

Радченко Оксана Дмитрівна, кандидат економічних наук, доцент, провідний науковий співробітник відділу фінансово-кредитної та податкової політики Національного наукового центру «Інститут аграрної економіки» (підрозділ 1.1).

Ракова Анастасія Сергіївна, магістр Львівського національного університету імені Івана Франка (підрозділ 2.18).

Редькіна Ганна Михайлівна, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри соціології Дніпровського державного технічного університету (підрозділ 5.9).

Резнікова Ольга Олександрівна, кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, завідувач відділу проблем стратегічного планування центру безпечних